

SVATÝ ZÁKON

Ty, ó Svatý zákone,
strome života,
který stojíš uprostřed
věčného moře,
jež jsi zván
stromem léčení.
Stromem
mocného léčení,
stromem všeho léčení,
a na němž
spocívají semena všeho,
co vzýváme.
Nevěděl jsi?
Neslyšel jsi?
Nebylo ti to řečeno
od počátku?
Obrat' své zraky k výšinám
a pohleď na Svatý zákon,
který byl ustanoven
dříve, než věčný,
svrchovaný
a jasný vesmír,
který stvořil
základy země,
který je první
a poslední,
který žije v srdcích
dětí světla.
Neboť Zákon je veliký,
jako je Nebeský otec
veliký nad anděly:
On je ten,
kdo nám dal Zákon,
a on je Zákon:
V jeho paži
jsou hluboká
místa země;
Síla kopců
je také jeho.
Moře je jeho
a on je stvořil,
A jeho ruce
vytvarovaly souš,
pojd', uctívejme
a klaňme se,
poklekněme
před Nebeským otcem,
neboť on je Zákon,
a my jsme lidé

jeho pastvy,
a ovce jeho paže
s písněmi radosti
dětí světla
vzývají Svatý zákon:
nemoc před ním
ulétá pryč,
smrt odlétá,
nevědomost odlétá pryč.
Pýcha, opovržení a vášnivě
vzrušení, urážka, svár a zlo,
všechn hněv a násilí
a lživá slova
falešnictví,
všechny odlétají pryč
před mocí Svatého zákona.
Zde je Zákon,
který zasáhne
všechny nemoci,
který zasáhne
všechnu smrt,
který zasáhne
utlačovatele lidí,
který zasáhne pýchu,
který zasáhne opovržení,
který zasáhne
vášnivá vzrušení,
který zasáhne
všechny urážky,
který zasáhne
všechny sváry,
který zasáhne
to nejhorší ze zla,
který vypudí
nevědomost
ze země.
Velebíme
vzývání a modlitbu,
sílu a bujnost
Svatého zákona.
Vzýváme ducha,
vědomí a duši
dětí světla,
které vyučují Zákon,
které se namáhají
v království temnoty,
aby přinesly
světlo Zákona
synům lidí.
Žehnáme vítězství

dobrych myšlenek,
dobrych slov
a dobrych činů,
které vytváří
silné základy
království světla.
Ať synové lidí,
kteří myslí, mluví
a vykonávají všechny dobré
myšlenky, slova a skutky
obývají nebe
jako svůj domov.
A ať ti, kteří
myslí, hovoří a vykonávají
zlé myšlenky, slova
a skutky,
setrvávají v chaosu.
Čistota je člověku,
vedle života, tím
největším ze všech dober:
Ta čistota
je ve Svatém zákonu,
který způsobuje, že
na horách roste tráva,
a učinil lidská srdce
čistými.
S dobrými myšlenkami,
dobrymi slovy
a dobrými skutky
bude čistý oheň,
čistá voda,
čistá země,
čisté hvězdy, měsíc
a slunce,
čistý věrný muž
a věrná žena,
čisté bezbřehé
věčné světlo,
čisté království
zemské matky
a království
Nebeského otce,
čisté dobré věci
vytvořené Zákonem,
jehož potomstvo
je Svatým dílem.
Abyste získali poklady
materiálního světa,
ó synové lidí,
nežříkejte se

světa Zákona.
Neboť ten,
kdo, aby získal poklady
materiálního světa,
v sobě zničil
svět Zákona,
ten nebude mít
ani sílu života,
ani Zákon,
ani nebeské světlo.
Ale ten, kdo kráčí
s anděly,
a kdo následuje
Svatý zákon,
ten obdrží
všechno dobré:
Vstoupí do
věčného moře,
kde stojí
Strom života.
Společenství Zákona
jsou dokonalá,
konvertující duši
z temnoty ke světlu;
Osvědčení Zákona
je zaručené,
činíc moudré prostými.
sochy Zákona
jsou správné,
potěšující srdce;
Příkázání Zákona
je ryzí,
osvěcující oči.
Pravda zákona je čistá,
přetrvávající věčně.
Kéž děti světla
triumfují všude
mezi Nebesy
a Zemí!
Šeptejme
Svatý zákon
v naší modlitbě:
Jak krásné
jsou svatostánky,
ó Nebeský otče!
Má duše po tobě touží,
dokonce omdlévá
pro strom života,
který stojí uprostřed
věčného moře.

Mé srdce a mé tělo
zavolalo
po žijícím Bohu.
Vskutku, vrabec
našel dům,
a vlaštovka
hnízdo pro sebe,
kde může
ukrýt mladé.
Děti světla,
které pracují v zahradě
bratrství,
dodržují Svatý zákon:
Požehnání jsou ti,
kteří v něm pobývají.
STROMY
Jdi vstříc stromům
rostoucím do výšin
a před jedním z nich,
který je krásný,
vysoký a silný,
vyřkni tato slova:
Buď pozdraven!
Ó dobrý živoucí strome,
stvořený Tvůrcem.
V dávných dnech, když
stvoření bylo mladé,
byla země zaplněna
ohromnými stromy,
jejichž větve se ztrácely
nad mraky,
a v nich přebývali
naši pradávni otcové,
ti, kteří kráčeli
s anděly
a kteří žili
podle Svatého zákona.
Ve stínu jejich větví
žili všichni lidé
v míru,
a moudrost a vědomosti
jim náležely,
a zjevení
nekonečného světla.
Skrze jejich lesy
proudila věčná řeka
a uprostřed
stál strom života,
a to jim
nebylo skryto.

Jedli ze stolu
Zemské matky,
a spali v náručí
Nebeského otce,
a jejich závazek
byl navěky
se Svatým zákonem.
V ty časy byly stromy
bratry lidí
a jejich pobyt na zemi
byl velmi dlouhý,
tak dlouhý jako
věčná řeka,
která proudila
bez ustání
z neznámého pramene.
Nyní poušť
zametá zemi
žhnoucím pískem,
Obří stromy
jsou prach a popel,
a v široké řece
je kaluž bahna.
Neboť posvátná
úmluva se Stvořitelem
byla syny lidí porušena,
a oni byli vyhnáni
ze svého domu ze stromů.
Nyní je lidskému zraku
cesta vedoucí
ke stromu života
skrytá,
a smutek
naplňuje prázdnu oblohu,
kam se dříve
tyčily větve.
Nyní do žhnoucí pouště
přicházejí
děti světla,
pracovat v zahradě
bratrství.
Semeno, které zasadí
do pusté půdy,
se stane
ohromným lesem,
a stromy se znásobí
a budou roztahovat
svá křídla zeleně,
dokud nebude celá země
znovu pokryta.

Celá země
bude zahradou,
a vysoké stromy
pokryjí zemi,
v ten den budou
děti světla
pět novou píseň:
Můj bratře, strome!
Nechť se před tebou
neukrývám,
leč sdílejme
dech života,
který nám naše
Zemská matka darovala.
Krásnější než
nejvybranější klenot
kobercového umění
je koberec zelených lístků
pod mýma bosýma nohama;
Důstojnější
než hedvábné baldachýny
bohatého kupce
je stan větví
nad mojí hlavou,
skrže nějž
světlé hvězdy dávají světlo.
Vítr mezi
lístky cypřišů
vydává zvuk jako
chorus andělů.
Skrze drsný dub
a královský cedr
poslala Zemská matka
zprávu o věčném
životě
Nebeskému otci.
Má modlitba jde vpřed
k vysokým stromům:
A jejich větve
stoupající k nebi
ponesou můj hlas
k Nebeskému otci.
Za každé dítě
vysadíš strom,
aby lůno
Zemské matky
přivedlo život,
jako přináší život
lůno ženy.
Ten, kdo zničí strom, si

uťal své vlastní končetiny.
Tak budou zpívat
děti světla,
když bude země
znovu zahradou:
Svatý strome,
božský dare Zákona!
Tvá vznešenost
spojuje všechny ty,
kteří zabloudili od
svého skutečného domova,
kterým je
zahrada bratrství.
Všichni lidé
se znovu stanou bratry
pod rozpínajícími se
větvemi.
Tak jako Nebeský otec
miluje všechny své děti,
tak budeme i my milovat
a pečovat o stromy,
které rostou v naší zemi,
tak abychom je zachovali
a uchránili,
aby mohly růst
vysoko a být silné,
a zaplnit znovu zemi
svojí krásou.
Neboť stromy
jsou našimi bratry,
a jako bratři
budeme střežit a milovat
jeden druhého.
HVĚZDY
Bílé, zářící,
zdaleka viditelné hvězdy!
Ostré,
zdraví přinášející,
daleko pronikající hvězdy!
Éterické zářící paprsky,
jejich jas a sláva
jsou všechny,
skrže tvůj Svatý zákon,
kazatelé tvé chvály,
ó Nebeský otče!
Přes tvář nebes
vrhnul Nebeský otec
svoji moc:
A hle! Ve svém
bdění zanechal

řeku hvězd!
Vzýváme jasné
a nádherné hvězdy,
které omývají všechny věci
od strachu
a přinášejí zdraví a život
do všeho stvoření.
Vzýváme jasné
a nádherné hvězdy,
kterým dal
Nebeský otec
tisíc smyslů,
nádherné hvězdy,
které v sobě
mají sémě života
a vody.
Jasným
a nádherným hvězdám
nabízíme
vzývání:
S moudrostí, mocí
a láskou,
s řečí, skutky
a správně řečenými slovy,
obětujeme k jasným
a nádherným hvězdám,
které létají vstříc
nebeskému moři
tak hbitě, jako šíp
se míhá skrz
nebeský prostor.
Vzýváme jasné
a nádherné hvězdy,
které vystupují krásné,
rozprostírajíc útěchu a radost
jak v sobě
hovoří.
Svatá díla, hvězdy,
slunce a mnohobarevný
úsvit,
který přináší
světlo dní,
jsou všechny, skrže
svůj nebeský řád,
kazateli tvojí chvály,
ó ty veliký dárče,
Svatý zákone!
Vzýváme
pána hvězd,
anděla světla,

vždy bdělého!
Který se zmocnil
krásného,
široce-rozpínajícího Zákona,
vznešeně a mocně,
a jehož tvář
přehlíží přes všech
sedm království Země;
Který je pohotový
mezi hbitými,
Štědrý
mezi bohatými,
silný mezi silnými,
dárce růstu,
dárce absolutní moci,
dárce
veselosti a blaženosti.
Vzýváme
pána hvězd,
anděla světla,
který je pravdomluvný,
s tisíci ušima
a desetitisíci očima,
s plnou znalostí,
silný a vždy bdělý.
Nebeský řád
proniká všechny věci
čistotou, jehož jsou hvězdy,
v jehož světle
jsou nádherní
andělé oděni.
Veliký je náš
Nebeský otec,
a velikou moc má:
Jeho porozumění
je nekonečné.
Vyřknul
počet hvězd;
Všechny je
nazval jmény.
Pohleďte
na výši hvězd!
Jak vysoko jsou!
Přesto je Nebeský otec
svírá ve svých dlaních,
jako my prosíváme
písek v našich.
Ten, kdo nezná
Svatý zákon
je jako bloudící hvězda

v temnotě
neznámé oblohy.
Mysleli jste si,
že je jen jeden způsob,
jak spatřit nebe?
Předpokládejte, že by hvězdy
byly jen prasklá místa
na nebi, skrze která by
byla sláva nebes
odhalována ve zlomcích
planoucího světla!
Za nachové noci
překlenuté
stálými hvězdami
se duše
děti světla
chopí křídla
a připojí se k andělům
Nebeského otce.
Pak bude věčné moře
odrážet zářící nádheru
nebes,
a větve
stromu života
dosáhnou hvězd.
Pak naplní
království nebeské
zemi slávou,
a zářivé hvězdy
Nejvyššího
budou planout
v srdcích
děti světla
a budou zahřívát a tišit
hledající syny lidí.